

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 736
din 16.11.2016

Dosar nr.: 516/2016

Petiția nr.: 4636/01.08.2016

Potent:...

Reclamat: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură

Obiect: petenții se consideră discriminați deoarece nu au primit subvențiile acordate fermierilor

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1....

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, loc. București, bd. Carol I nr. 17, sector 2

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenții se consideră discriminați deoarece nu au primit subvențiile acordate fermierilor.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 4636/01.09.2016 au fost citați petenții, iar prin adresa nr. 5142/01.09.2016 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 20.09.2016.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerea petenților

4.1.1. Petenții arată că dețin o fermă cu suprafața de 424 ha pe raza comunei I.C. Brătianu și se consideră discriminați deoarece nu au primit subvențiile acordate de APIA fermierilor aferente anului 2015, în condițiile în care alți fermieri din județul Tulcea și din țară au primit aceste subvenții.

4.1.2. Petenții arată că doar 5 fermieri din județul Tulcea nu au primit aceste subvenții, inclusiv ei, deși îndeplineau condițiile de beneficiar conform procedurilor operaționale avizate de APIA, MADR și Comisia Europeană.

4.1.3. Petenții consideră că au fost discriminați prin faptul că, în Constituția României este stipulat în art. 16 alin. 1 și 2 și în Tratatul de Aderare al României la UE că există egalitate în drepturi a cetățenilor români și cetățenilor UE, precum și egalitatea de șanse acordată beneficiarilor fondurilor europene și a subvențiilor acordate din bugetul de stat.

4.1.4. Petenții se consideră victime prin faptul că alți fermieri vecini cu ei au primit subvențiile, iar ei nu au primit nimic, deși în județul Tulcea au fost inundații în anii 2015 și 2016, existând calamitatea declarată la nivel național. Ulterior, în județul Tulcea, inclusiv ferma lor a fost supusă secetei, iar ca să susțină activitatea fermei petenții au achiziționat sisteme de irigații, fiind nevoiți să apeleze la împrumuturi/credite bancare, plătind dobânzi și rate. Neprimind subvențiile de la APIA, dar și din cauza faptului că unele recolte au fost distruse, petenții nu au avut posibilitatea să achite la timp ratele și dobânzile la bănci, apoi au curs penalități la aceste rate bancare.

4.1.5. Petenții se consideră persoane supuse unui rău tratament din partea personalului APIA care timp de un an a refuzat să le plătească aceste subvenții, iar după ce petenții au transmis un e-mail conducerii APIA și MADR, în data de 21.07.2016, revenind cu adresa transmisă pe e-mail la sediul sucursalei județene APIA Tulcea, în data de 26.07.2016, personalul nu a știut ce să invoce. Angajații APIA Tulcea timp de o oră au emis ideea că nu s-a plătit pe motivul să nu existe suspiciune de dublare a subvențiilor pe numele petenților.

4.1.6. Conform procedurilor, dacă există o suspiciune de dublare a fondurilor se face un control în maximum 30 de zile din momentul depunerii cererii pentru solicitarea subvențiilor. Nu există dublarea acordării subvențiilor deoarece APIA utilizează un program Siveco pentru fermieri în care se introduc CNP-urile fermierilor și CUI-ul societății.

4.1.7. Petenții se simt discriminați deoarece în maximum 3 luni de la depunerea cererii cu nr. 12609/19.06.2015 pentru subvenții APIA, conform legislației în vigoare, angajații APIA trebuiau să alimenteze conturile menționate de beneficiar sau să trimită o adresă în care să comunice de ce întârzie plata subvențiilor, care sunt motivele. Petenții consideră că angajații APIA au dat dovadă de săvârșirea unei fapte de discriminare la adresa lor ca fermieri și împotriva societății pe care o conduc prin faptul că a privilegiat alți fermieri, iar lor nici măcar nu le-au trimis o adresă cu motivele întârzierii sau neplății subvențiilor, iar neplata subvențiilor de către APIA le-a îngreunat activitatea agricolă pe care o desfășoară în cadrul fermei.

Susținerea părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată arată că în speță nu se poate reține ipoteza propusă de petenți că se consideră victime în raport de alți fermieri care au primit subvenții, iar dumnealor nu au primit nimic.

4.2.2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de art. 2 alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt

tratate în mod diferit din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat.

4.2.3. Partea reclamată subliniază faptul că pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social, cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice, ceea ce nu este cazul părții reclamate.

4.2.4. Partea reclamată apreciază că petiția se subscrie unei acțiuni în contencios administrativ, fiind de competența Tribunalului sau Curții de Apel, după caz, și nu de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4.2.5. Partea reclamată arată că sesizarea petenților nu cuprinde toate aspectele cu privire la fapta de discriminare, în sensul că nu arată și nici nu indică condițiile și modalitatea de săvârșire, durata, etc.

4.2.6. Partea reclamată solicită să se constate că faptele prezentate de petenți nu constituie acte de discriminare conform O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare prin faptul că petenții nu au primit subvențiile acordate fermierilor.

5.2. Colegiul director urmează să analizeze *excepția necompetenței materiale* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată de partea reclamată, în sensul că petiția se subscrie unei acțiuni în contencios administrativ, fiind de competența Tribunalului sau Curții de Apel, după caz, și nu de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Colegiul director reține că obiectul petiției poate fi supus analizei Consiliului sub aspectul săvârșirii unei fapte de discriminare la adresa petenților, motiv pentru care se pronunță în sensul respingerii excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată de partea reclamată.

5.3. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.4. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca

scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice,,.

5.5. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petenți se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.6. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.7. În speță, din obiectul petiției, se pune în discuție faptul că petenții nu au primit subvențiile acordate fermierilor.

5.8. Totodată, în lipsa existenței unui criteriu dintre cele prevăzute în mod expres de lege ca bază pentru tratamentul presupus discriminatoriu, nu se poate constata în mod legal existența unei fapte de discriminare, așa cum aceasta este definită de lege, mai exact de art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Colegiul director nu identifică, în speța supusă analizei, un criteriu interzis care să stea la baza presupusului tratament discriminatoriu care s-ar fi aplicat petenților.

5.9. Din analiza obiectului petiției, raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, neexistând un criteriu de discriminare, nefiind încălcat principiul egalității și nici cel al nediscriminării. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de petenți, nu s-a săvârșit nicio faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi pentru** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. respingerea excepției necompetenței materiale a CNCD invocată de partea reclamată;
2. pe fond, nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
3. o copie a hotărârii se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Bertzi Theodora – membru

Dincă Ilie – membru

Gheorghiu Luminița – membru

Haller István – membru

Jura Cristian – membru

Lazăr Maria – membru

Data redactării: 23.11.2016

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.